

สรุปเนื้อหากิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม
ประจำปีการศึกษา 2557
การวางแผนภาษีธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการโรงแรม

ความหมายกิจการโรงแรมตามประมวลรัษฎากร

กิจการโรงแรม เป็นการให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นได้อันมีมูลค่า ถือเป็นการให้บริการ ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ถือเป็นผู้ประกอบการตามประมวลรัษฎากร

ธุรกิจที่เข้าลักษณะกิจการโรงแรมตามประมวลรัษฎากร

๑. โรงแรม (Hotel, Inn, Villa, Club)
๒. สถานที่พักตากอากาศ (Resort)
๓. สถานที่พัก และบริการสุขภาพ (Resort & Health Services)
๔. บ้านพักชั่วคราว (Guest house) หรือบังกะโล (Bungalow)
๕. แพพักตากอากาศ (Jungle Raft)
๖. โฮมสเตย์ (Home Stay)
๗. กิจการที่ให้บริการทำนองเดียวกันกับกิจการโรงแรม เช่น เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ (Service Apartment) เป็นต้น

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงแรม

๑. การบริการอาหารและเครื่องดื่ม
๒. ร้านค้าและพลาซ่าจำหน่ายสินค้า
๓. ศูนย์บริการสุขภาพ
๔. สถานบันเทิง
๕. การจัดประชุม สัมมนา งานนิทรรศการ และงานจัดเลี้ยง
๖. การเงิน การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และศูนย์รับฝากของ
๗. การบริการอื่น ๆ เช่น บริการซัก อบ รีด บริการนำเที่ยว การให้บริการอินเทอร์เน็ตให้บริการเช่ารถ การให้บริการเช่าพื้นที่ เป็นต้น

รายได้ รายจ่าย และภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

○ **รายได้ของกิจการโรงแรม** เช่น -รายได้ค่าบริการห้องพัก - รายได้ค่าอาหารและเครื่องดื่ม

- รายได้ค่าซักรีด - รายได้ค่าเช่าสถานที่ - รายได้จากการจำหน่ายสินค้าต่างๆ - รายได้จากการรับจ้างบริหาร
- รายได้ค่าโทรศัพท์ โทรสาร ให้บริการอินเทอร์เน็ต - รายได้ค่าบริการพื้นที่จอดรถ - รายได้ค่าบริการสมาชิกสระ
ว่ายน้ำ ค่าบริการการใช้สระว่ายน้ำ - รายได้จากการนำเที่ยว - รายได้จากการโฆษณา - รายได้จากค่านายหน้า
เช่น ขายเป็นทัวร์ ส่งลูกค้าให้โรงแรมอื่น เป็นต้น - กำไรจากการรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - ฯลฯ

○ **รายจ่ายของกิจการโรงแรม** เช่น - เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ - ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม - ค่าวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในห้องพัก เช่น สบู่ แชมพู กระดาษชำระ เป็นต้น - ค่าบริหารจัดการ
จัดการ ค่าบริการที่ปรึกษา - ค่าแห่งกู๊ดวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น - ค่าเช่า - ค่าจ้างทำของ - ค่า
ส่งเสริมการขาย - ค่าโฆษณา - ค่าซ่อมแซม บำรุงรักษา - ค่าใช้จ่ายในด้านการตลาด ค่าส่งเสริมการขาย
- ค่าประกันภัย - ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน - ค่านายหน้า - ฯลฯ

ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กิจการโรงแรมที่ผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล

๑. การคำนวณภาษี

ผู้มีเงินได้ที่เป็นบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้จากการประกอบกิจการถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๘) แห่งประมวลรัษฎากร สามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้ หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร (ตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละกิจการ และจะต้องสามารถแสดงหลักฐานพิสูจน์ค่าใช้จ่ายได้) หรือหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาอัตราร้อยละ ๗๐

การหักค่าลดหย่อนตามกฎหมาย ตามมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่ ค่าลดหย่อนส่วนตัว คู่สมรส บุตร อุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา อุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคนทุพพลภาพ เบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดา เบี้ยประกันชีวิต ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย เงินสบทบกองทุนประกันสังคม ฯลฯ

๒. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีคำนวณภาษีจากฐานเงินได้สุทธิ

เงินได้สุทธิ ๑ - ๑๕๐,๐๐๐ บาท ได้รับยกเว้น

เงินได้สุทธิ ๑๕๐,๐๐๑ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท อัตราภาษีร้อยละ ๑๐

เงินได้สุทธิ ๕๐๐,๐๐๑ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราภาษีร้อยละ ๒๐

เงินได้สุทธิ ๑,๐๐๐,๐๐๑ - ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราภาษีร้อยละ ๓๐

เงินได้สุทธิตั้งแต่เกิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราภาษีร้อยละ ๓๗

๓. การยื่นแบบแสดงรายการ

ภ.ง.ด.๙๔ แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๕) (๖) (๗) หรือ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้รับในระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี ภ.ง.ด.๙๔ ภายในเดือนกันยายนของปีภาษีนั้น และภาษีที่ชำระสามารถนำไปเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สิ้นปีได้ ภ.ง.ด.๙๐ แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔(๑) ถึง (๘) แห่งประมวลรัษฎากรหลายประเภทหรือประเภทเดียว(ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) แห่งประมวลรัษฎากรประเภทเดียวต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด.๙๑) ที่ได้รับแล้วในระหว่างปีภาษี ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด.๙๐ ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

กิจการโรงแรมที่ผู้ประกอบการเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิติบุคคล บริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือบริษัทที่ได้รับการจดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑. การคำนวณรายได้และรายจ่ายให้ใช้เกณฑ์สิทธิ ตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

๒. ฐานภาษี ได้แก่ กำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการ ที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

๓. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในการคำนวณภาษีจากฐานกำไรสุทธิ

๓.๑ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไป อัตราร้อยละ ๓๐

๓.๒ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๑ อัตราภาษี ดังนี้

กำไรสุทธิ ๐ -๑๕๐,๐๐๐ บาท ได้รับยกเว้น

กำไรสุทธิ ๑๕๐,๐๐๑ -๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราร้อยละ ๑๕

กำไรสุทธิ ๑,๐๐๐,๐๐๑ -๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราร้อยละ ๒๕

กำไรสุทธิส่วนที่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราร้อยละ ๓๐

สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นต้นไป บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินสามสิบล้านบาท การลดอัตราและยกเว้นรายการ (ฉบับที่ ๕๓๐) พ.ศ.๒๕๕๔ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เฉพาะกำไรสุทธิส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท อัตราร้อยละ ๒๐

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

๑. ฐานภาษี ได้แก่ มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการให้บริการ และจากการขายสินค้า ตามมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร มูลค่าของฐานภาษีให้หมายความถึง เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือประโยชน์ใด ๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน การคำนวณมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา ๗๙/๓ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการให้บริการ และการขายสินค้าตามมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือมูลค่าของฐานภาษีเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒. ความรับผิดในการเสียภาษี

๒.๑ การให้บริการ

ให้ความรับผิดทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำการตั้งต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำการนั้น ๆ ด้วย

๒.๑.๑ ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ

๒.๑.๒ ได้ให้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น

ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๗๘/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

๒.๒ การขายสินค้า

ให้ความรับผิดทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำการตั้งต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้าก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำการนั้น ๆ ด้วย

๒.๒.๑ โอนกรรมสิทธิ์สินค้า

๒.๒.๒ ได้รับชำระราคาสินค้า หรือ

๒.๒.๓ ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร

๓. การออกใบกำกับภาษี

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการทุกครั้ง และต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ส่งมอบใบกำกับภาษีนั้นแก่

ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ส่วนสำเนาใบกำกับภาษีให้แก่บริษัทฯ ได้ ตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

๑. กรณีธุรกิจโรงแรม เมื่อมีการให้ผู้อื่นกู้ยืมเงินต้องมีการคำนวณดอกเบี้ยรับเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ และต้องนำดอกเบี้ยรับดังกล่าวมาเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๙๑/๒(๕) แห่งประมวลรัษฎากร และหากการให้ผู้กู้ยืมเงินดังกล่าวไม่ได้ทำเป็นปกติธุระ ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะแต่อย่างใด ตามมาตรา ๙๑/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ เรื่อง การกำหนดกิจการที่ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับอัตราดอกเบี้ยรับจากการให้ผู้กู้ยืมเงินต้องเป็นไปตามราคาตลาด ณ ขณะนั้น โดยเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดดอกเบี้ยตามราคาตลาดในวันให้ผู้กู้ยืมเงิน ในกรณีที่การให้ผู้กู้ยืมเงินนั้น ไม่มีดอกเบี้ย หรือมีดอกเบี้ย ต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๙๑/๑๖(๖) แห่งประมวลรัษฎากร

๒. การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในประกอบการกิจการเฉพาะของนิติบุคคลตามมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางการค้าหรือหากไร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้าราชการในขณะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น

๓. การคำนวณภาษี

นำรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ที่ได้รับในเดือนภาษี มาคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ ตามมาตรา ๙๑/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ผลลัพธ์ที่คำนวณได้จะเป็นภาษีต้องชำระ และจะต้องเสียภาษีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ ของอัตราภาษีที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร

๔. การยื่นแบบแสดงรายการ

ภ.ธ.๔๐ แบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ ภ.ธ.๔๐ พร้อมกับชำระภาษีเป็นรายเดือนทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

อากรแสตมป์

กรณีกิจการโรงแรมได้ทำสัญญา หรือตราสารที่เข้าลักษณะต้องติดอากรแสตมป์ เช่น

๑. กิจการเช่าที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการ สัญญาเช่าที่ดิน สถานประกอบการ สิ่งปลูกสร้าง หรือเช่าซื้อทรัพย์สิน ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ชำระอากรแสตมป์อัตรา ๑ บาท ต่อจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งค่าเช่าหรือเงินกินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกันตลอดอายุการเช่า ตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ และบัญชีอัตราอากรแสตมป์ แห่งประมวลรัษฎากร

๒. กิจการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้มีหน้าที่ชำระอากรแสตมป์อัตรา ๑ บาท ต่อจำนวนเงิน ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งยอดเงินกู้ยืม ค่าอากรตามลักษณะแห่งตราสารนี้ เมื่อมีการคำนวณแล้วถ้าเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เสีย ๑๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

การประกอบการกิจการโรงแรมเมื่อมีการรับ และจ่ายเงินจากการประกอบการกิจการต้องพิจารณาว่าเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทใด อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ดังนี้

๑. ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องคำนวณภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย ตาม มาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร

๒. ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามอัตราภาษีในมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๔ (พ.ศ.๒๕๒๒) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงินได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๒ และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

๐ ด้านรายได้

-เมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ ค่าบริการจ้างทำของ หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น เช่น ได้รับชำระจากลูกค้าที่มาใช้บริการในห้องพัก ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายแต่อย่างใด ตามคำสั่ง

กรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

-กรณีได้รับชำระราคาค่าบริการ หรือค่าขายสินค้าจากรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งได้สิทธิในการเครดิตคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

-เมื่อได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามตามมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ ๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.

๒๕๒๘

๐ ด้านรายจ่าย

-เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ

เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย เงินได้ตามมาตรา ๕๐(๑) แห่งประมวลรัษฎากร

-ค่าบริหารจัดการ ค่าบริการที่ปรึกษา

เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีผู้รับเป็นบุคคลธรรมดา ต้องคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๐(๑) แห่งประมวลรัษฎากร หากผู้รับเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ต้องคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๐(๑) วรรคท้าย แห่งประมวลรัษฎากร

หากเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๘) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นจ่ายเงินให้กับผู้รับเป็นบุคคลธรรมดา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ต้องคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๔ (พ.ศ.๒๕๒๒)ฯ และข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่ง

กรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘ เงินได้พึงประเมินประเภทนี้หากผู้รับเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๒) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ต้องคำนวณหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่าย ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ประเด็นความผิดที่ตรวจพบ

การตรวจสอบกิจการโรงแรม มีประเด็นความผิดที่ตรวจพบบ่อย ดังนี้

๑. บันทึกรายได้ค่าบริการ ไม่ครบถ้วน เช่น

๑.๑ แจ้งจำนวนห้องพักที่แขกเข้าพักไม่ครบถ้วน

๑.๒ แสดงราคาขายห้องพัก ต่ำกว่าข้อเท็จจริง

๑.๓ ไม่บันทึกบัญชีรับเงินมัดจำหรือเงินรับล่วงหน้า หรือไม่ออกใบกำกับภาษีทันทีที่ได้รับเงิน

๑.๔ ได้รับเงินช่วยเหลือค่าก่อสร้างจากเอเยนต์ทัวร์บันทึกบัญชีเงินกู้ยืมและไม่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม Tax Point และโรงแรมต้องจัดสรรห้องพักให้เอเยนต์ทัวร์ เมื่อเอเยนต์ทัวร์ใช้บริการห้องพัก บันทึกลดยอดบัญชีเงินกู้ยืม โดยไม่บันทึกเป็นรายได้ห้องพัก

๑.๕ ไม่ได้นำรายรับจากบัตรเครดิตที่รับจากลูกค้ามาบันทึกเป็นรายได้

๑.๖ บันทึกรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายให้กับเอเยนต์แล้ว

๑.๗ มีการจ่ายชำระหนี้เจ้าหนี้ต่างประเทศ ด้วยการให้บริการห้องพัก ส่วนใหญ่จะหักกลบลบหนี้ระหว่างกัน ไม่นำมาบันทึกเป็นรายได้

๑.๘ มีการหักกลบลบหนี้ค่าใช้จ่ายค่านายหน้าและค่าที่พักระหว่างเอเยนต์กับโรงแรม ทำให้มีการบันทึกรายได้ไม่ครบถ้วน

๑.๙ ไม่นำรายได้ค่าห้องพักฟรีมาคำนวณเสีย VAT และคำนวณภาษีเงินได้

๑.๑๐ มีรายการเงินให้กู้ยืม แต่ไม่คิดดอกเบี้ย

๑.๑๑ รายได้ค่าห้องพัก ห้องอาหารและเครื่องดื่ม ค่าจัดเลี้ยง ค่าจัดสัมมนาเงินมัดจำ เงินรับชำระหนี้จากลูกค้า ไม่ได้บันทึกเป็นรายได้ ไม่ออกใบกำกับภาษีขาย หรือออกใบกำกับภาษีขายไม่ครบถ้วน หรือบันทึกรับ (เดบิต) เป็นเงินสด/เงินฝากธนาคาร และบันทึก (เครดิต) เงินกู้ยืมกรรมการ

๑.๑๒ ขออนุญาตก่อสร้างเป็นห้องพักพนักงาน แต่นำห้องพักพนักงานไปให้บริการลูกค้า ไม่นำรายรับมาเสีย VAT และภาษีเงินได้

๒. บันทึกทรัพย์สินเป็นค่าใช้จ่าย

๓. การสร้างรายจ่ายค่าที่ปรึกษา หรือค่าตอบแทน หรือจ่ายเงินเดือนผู้บริหารเกินสมควร

๔. ดอกเบี้ยจ่ายจากการก่อสร้างอาคารโรงแรมที่อยู่ในระหว่างการก่อสร้าง นำมาบันทึกเป็นค่าใช้จ่าย

๕. การเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคาร และค่าใช้จ่ายไม่ถูกต้อง และหรือมีการโอนกรรมสิทธิ์อาคาร หรือนำไปใช้ในธุรกิจที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่เดือนภาษีที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์

๖. นำภาษีซื้อรถยนต์นั่งและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรถยนต์นั่งมาเครดิตภาษี

๗. บันทึกมูลค่าของอาคารไว้สูงกว่าความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการขอกู้เงินธนาคาร ทำให้มีการหักค่าเสื่อมราคาสูงไป

๘. นานิลการรับรองบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายส่งเสริมการขาย หรือมีการโอนการรับรองจำนวนหนึ่งเข้าบัญชีค่าใช้จ่ายส่งเสริมการขาย

๙. ไม่ได้บันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายจากการแลกเปลี่ยนค่าบริการ (Barter) เช่นค่าใช้จ่ายโฆษณาในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ผู้ให้บริการขอใช้ห้องพักและหรือห้องประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนกับค่าบริการ

๑๐. กรณีโรงแรมสร้างใหม่

๑๐.๑ ค่ารับเหมาก่อสร้างแยกเป็น ๒ สัญญา โดยแยกเป็นสัญญาจัดซื้อวัสดุ และสัญญาจ้างเหมาแรงงาน หักภาษี ณ ที่จ่าย เฉพาะค่าจ้างเหมาแรงงาน

๑๐.๒ นิติบุคคลก่อสร้างโรงแรมใหม่ในที่ดิน ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของกรรมการ หรือของบุคคลอื่น ไม่ได้ปฏิบัติตามประมวลรัษฎากร มักจะพบประเด็นความผิดเกี่ยวกับภาษีซื้อ และประเด็นภาษีหัก ณ ที่จ่าย กรณีโอนกรรมสิทธิ์สิ่งปลูกสร้างให้กับเจ้าของที่ดิน

๑๑. บันทึกบัญชีทรัพย์สินไม่ครบถ้วนตามข้อเท็จจริง โดยเฉพาะทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์

๑๒. คำนวณภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่ายไว้ไม่ถูกต้อง กรณีจ่ายค่านายหน้าให้แก่บุคคลธรรมดา

สรุปเนื้อหากิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การวางแผนภาษีธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท
ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

สามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา ดังต่อไปนี้

131-305 การภาษีอากร 2

131-432 สัมมนาการสอบบัญชี

อาจารย์พิทักษ์ จันทร์โรจน์

ผู้สรุป

14 มีนาคม 2558